

1997

Број 346

Илази
месечно

Примерак
бесплатан

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ – ПОДЛИСТАК РАДИКАЛА ОКРУГА ЗРЕЊАНИН

"СТРАХ ОД ЈАЈА ИЛИ СВЕСНА ИЗДАЈА" (ВЛАСТ МИЛИЈА И ОД БОГА)

Зрењанинци су пре извесног времена добили нову општинску владу. Људи које је народ изабрао на новембарским изборима, представљаће своју средину и своје политичке организације у наредном мандату. А да ли су бирачи гласали за поједине личности или за репрезенте политичких програма, питање је које неким одборницима зрењанинске Скупштине изгледа није јасно.

Већ на конститутивној седници Скупштине Општине Зрењанин били смо сведоци "претрчавања" појединих одборника из једног табора у други по систему ко "да више". Иако смо чврсто веровали да се нама српским радикалима такве ствари не могу догодити, преварили смо се. Наиме новоизабрани одборник Српске Радикалне Странке Ановић Душан из Томашевца био је један од "бегунаца". Упркос ставу врха странке, он је дао глас коалицији "Заједно" и тиме прекршио Статут и програм партије која га је кандидовала као и вољу бирача. Своје понашање правдао је наводним "страхом" да ће му кућа бити каменована и да ће бити гађана јајима уколико се не придружи мало пре поменутој коалицији. Очито да је Ановић мислио да ће у Српској Радикалној Странци моћи да оствари неке сопствене циљеве, али се у нечему прерачунао и преварио. Српски радикали су увек знали да разликују карактерне, часне и искрене од љигаваца. Они који као камелеони мењају опредељења и страначке боје нису дуго опстали у политичком животу, па неће ни овог пута. Ановић је заборавио, или пак "заборавио" неколико битних чињеница.

Учлањивање у Српску Радикалну Странку претходи исчитавање Програма и Статута па тек онда потписивање приступнице. Стављањем овог потписа на приступницу СРС, дакле, улазите у ред оних који прихватају и поштују одредбе ова два акта, као и одредбе врха Странке. Сви кандидати за одборнике СО прихватили су кандидатуру својеволјно, без присиле. Њих је бирао народ као легитимне представнике одређене политичке партије, а не као личности које су у својим срединама популарне, вољене итд.

Они који су ушли у градски парламент, заклетви су се пред Богом и пред људима на верност одређеним идејама, свом народу и Странци. Некима ни сопствени потпис, ни воља бирача ни заклетва у Цркви не значи ништа. Иако смо били непријатно изненађени моралним падом сада већ бившим чланом СРС Ановића, сада можемо изразити неописиво задовољство што једна тако бескрвна и бескарактерна особа више није у нашим редовима. Српски радикали су људи који чврстог моралног и идеолошког опредељења, те су овај издајнички поступак санкционисали избацавањем из Српске Радикалне Странке као и јавним објављивањем тог чина. Остаје нам једино још да се захвалимо политичкој организацији "Заједно" што нас је ослободила издајника, коме је изгледа, власт и "страх од јаја" милији и од Бога.

Интервју са Лазаром Марјанским, народним послаником и председником Српске Радикалне Странке за средњебанатски округ

Циљ не оправдава средство

- * *Због чега радикали не учествују у протестима.*
- * *Зашто је важна реч студената, а не паора.*
- * *Американци имају пословицу - бесплатан сир је само у мишоловци.*

Када чујете да се неко презива Марјански одмах знате да се ради о човеку који је пореклом из Војводине. Презимена која се завршавају на "ски" и "ов", којима недостаје оно карактеристично српско "ић", нису реткост у српској житници и врло често су последица Аустро-угарске владавине овим просторима. Црно-жута монархија се својски трудила да одели своје православне поданике од Срба из Србије који су већ осетили укусу слободе. Тако је уз помоћ својог врло експедитивног бирократског апарата многе Србе закинула за прадедовски завршетак презимена, све у настојању да продуби јаз међу Србима.

Лазар Марјански, народни посланик у Скупштини Србије и председник Српске Радикалне Странке за средњебанатски округ не пати превише због (ски)јашког завршетка презимена. Каже да је тако Аустроугарска направила барем једну добру ствар, "сад не мора да објашњава као му Марјановић, онај који је "попалио" жито, није никакав род".

Шали се, наравно, али је врло озбиљан када говори о ономе што се данас дешава у Војводини и Србији уопште:

"Ово што сада раде у Војводини Чанак и његови чанколисци, што све здушно подржава ова коалиција "Заједно" са ко зна којим белосветским олошем, не може се другачије назвати него рестаурација Аустро-угарске монархије. Оно што је покренуо бечки Ђесар а наставио Аустро-угарски каплар Броз, данас се продаје под фирмом демократије и бољег живота у Војводини".

Ипак, у јавности је завладао став да прво треба склонити комунисте са власти, да се због тог сва опозиција прво мора ујединити, па тек када оде брачни пар који је сада на власти, да се реши питање ко ће владати Србијом. Зашто су радикали од првог дана против удруживања са странкама опозиције?

Прво, тај став није завладао у јавности, то размишљање се систематски убацује из редова коалиције "Заједно". Ми, српски радикали смо од првог дана, јасно дали до знања зашто никада, ама баш никада нећемо у коалицију са људима као што су Вук Драшковић, Зоран Ђинђић или још горе - Весна Пешић.

Да то урадимо били би језуити а не радикали. Јер, језуитско гесло, које је поставио оснивач овог реда Игнацио Лојола, гласи: "Циљ оправдава средство". Значи, ми нећемо да рушимо Милошевића по сваку цену без обзира на жртве које су већ пале на београдским улицама или цену коју треба платити страним силама када, на такав начин, комунисти оду са власти.

Ми не обарамо Милошевића да би довели Вука на власт. И, када већ помињем Драшковића, ја уопште не знам како тај човек спава. Или како може мирно да заспи само када некога отера у смрт, сада када је све "мирно и демократски" један је човек мртав, други ће највероватније остати инвалид а пребијене нико и не броји. А сећате ли се оног његовог "славног" 9. марта када није било "мирно и демократски", када је било "на јуриш"? Два мртва Србина! а кроз Београд као да су прошли Хуни! Врло демократски, нема шта.

Овде морам нешто да објасним, да се вратим на причу о оном "ставу" који је мајсторски пласиран у јавност. Ту се види да су у свим овим гужвама по Србији упетљане стручне руке, да све планира и спроводи неко врло спретан у уношењу хаоса у туђу земљу. Видели сте и овде по

Војводини, да је коалиција "Заједно" одштампала хиљаде летача у којима се тврди да је у другом изборном кругу са њима и Српска Радикална Странка. То су штампали исти они који су све време предизборне кампање одбијали да признају да Српска Радикална Странка уопште постоји. Њихови медији, које финансира Америка, као што су "Наша Борба", Б 92" или у то време "Блиц" и "Дневни телеграф" нису нас ни спомињали. Ако смо када и ушли на странице те прљаве штампе, онда је то било у најгорем могућем контексту. А онда су нас се сетили у другом кругу, када су схватили да је народ за српске радикале.

Да будем јасан, све ово ради ЦИА и све се одвија по сценарију који је толико пута одигран у јужно-америчким банама републикама. И они нама продају демократију, по њима је демократски све што ураде Вук и Пешићка, или у најновије време -студенти. Само, када Клинтон прими студенте које је позвао као "представнике" студентског протеста, прво би требао да им наброји колко је америчких студената један од његових претходника у Белој Кући, Линдон онсон, у време рата у Индокини, побио, позатварао и пребио.

А нама, простим Србима, морао би да одржи час у којем бисмо сазнали зашто се за студента пита а паорска - ни под разно. Студентска млађарија је много паметнија од нас паора и води више рачуна о стању у Србији. А када узму у руке дипломе, ето им и визе. Нису они криви што се тешко живи у Србији, није њихово да се помуче, то је за нас паоре, ми смо осуђени да оремо и ћутимо. То ће иза себе оставити "незавршене демократске процесе" није њихов проблем.

Ту пре свега мислим на те "вође" или "представнике" студената којима би јако волео да завири у индекс. Пошто су јако паметни сигурно би ми очас објаснили ко је то њих изабрао, где се гласало и по ком критерију? По просечним оценама, вероватно.

Без обзита на све, овакав ваш став се тумачи као пређутна подршка Милошевићу. И сада више говорите о коалицији "Заједно" него о левици. Како то објашњавате?

Одговарао сам на оно што сте ме питали и није тачно да сам заобилазио или штедео Милошевића. Једноставно, нису његови качили Аустроугарске барјаке по новосадскојвећници, него Чанкови. Вукови су им аплаудирали. Али за све то је директан кривац Милошевић и његова "цветокоса". Попустио је у Дејтону, сада мора да даје, тачније већ је дао и Космет, а после тога су на реду Рашка и Војводина. Дакле, ови што машу са тим крпелима које више нису актуелне ни у самом Бечу, једноставно одигравају свој део представе. Припремају терен за оно што је већ одобрено потписом. Друго, ми српски радикали смо на време упозоравали режим да ослободи медије, сада му је јавност дошла у медије, на

насловне стране свих светских новина. И домаћих, јер лавови су већ почели да напуштају брод који тоне. Тијанић, на пример. Да су вратили камере у скупштину, гарантујем да се пола од овог не би десило. Марковићка, која је у ствари пресудан фактор, због своје идеолошке заслепљености кочи све промене у Србији. Покушава да окује време, а на крају ће се сама наћи у оковима. Још смо ми овде у Србији добро прошли, шта да каже народ у Републици Српској и Републици Српској Крајини? Прво за ово морају да одговарају, па тек после тога за беду која влада у Србији и Црној Гори. Та жена, Мира Марковић, завади се са једним црногорским мафијашем и због тога треба да се оцепи цела Црна Гора. Укратко, за све лоше што се догађа директни кривци су Слободан Милошевић и Мирјана Марковић, они су у својој борби против српског национализма као прави интернационалисти, оставили празан простор за деловање свих могућих антисрпских снага. Читаву земљу су довели у фазу после које је тешко, аналитичким средствима, реално предвидети след будућих догађаја. Улазимо у неизвесност у којој је све могуће, и да Србин крене на Србина, и да Република Српска буде пресечена код Брчког.

И да таква опед буде већа од београдског пашалука.

По вама испада да су и једни и други експонати америчке политике, и лева и коалиција "Заједно". Како је то могуће?

Нису они експонати америчке политике. У Србији нико није у класичном смислу продужена рука Вашингтона. Сви се они само улагују Клинтону, а овај их користи по потреби. Зато је Драшковић и изненађен благом осудом режима која долази са Запада. Већ је мислио да је њихов, кад оно још дају простора Милошевићу. Истина, стижу осуде и којекакве комисије али је све то ништа у односу са каквом блокадом би Милошевић могао да буде суочен само да Западу то одговара. Ако га буду скинули, биће то више због његове жене него због њега самог. Марковићка је та која подбуњује комунисте по свету и што је најважније - финансира их.. Од Софије до Индије. Таман се Запад решио комунизма а она их поново призива, те авети прошлости. Обашка то што је српском народу натоварила на тај начин све могуће непријатеље, и оне које себи нисмо морали приуштити. Много људи у свету размишља једноставно: у Србији су на власти комунисти, значи Срби су комунисти. Тако су нам прилепили етикету и пустили нас низ воду.

Према томе, ми српски радикали немамо шта да бирамо. Ми смо још давно изабрали тежи пут.

Како, бре, да се Шешелј појави на истом прозору са Чанком, Вуком или Ђинђићем? Па Славком Перовићем, Новаком Килибардом и све то уз музику Ђорђа Балашевића? Тај прозор, на

којем се појављују тамо на Теразијама, мени више личи на излог у којем се излажу све врсте српских непријатеља.

Никада циљ не моље оправдавати средство, јер може се десити да до циља не остане ништа када се до њега стигне. То ми нећемо. Нећемо да будемо одговорни за просипање српске крви. Не може се рећи: "Па шта, погинуо је само један човек". Ко зна шта ће се још десити, питање је до када се може контролисати а већ је неколико пута измакло контроли. Ми нећемо београдски пашалук, наш циљ је Србија, Велика Србија.

Биће вам тешко да до тог циља стигнете сами. На кога се ослањате и уопште чему се надате овако "сами против свих"?

Није тачно да сте усамљени. Иза нас стоји 800.000 људи који су нам дали свој глас у овој земљи. И још много оних који су гласали за српске радикале у Републици Српској. Сигурно би добили много више гласова да смо, преко Дрине, оштрије напали владајућу странку али смо морали да подржимо њихове кандидате за представништво јер је претила опасност да се српски гласови прелију муслиманима и комунистима.

Осим тога, и избором својих савезника у иностранству ми показујемо за шта се залажемо. Ту пре свега мислим на Либерарно-демократску партију Владимира Жириновског која је сада најјача странка у Русији. Комунисти се осипају а нестао је са сцене и Лебед који је заузео изванредан број руских националиста. Сви докази иду у корист чињенице да су Јелцину одбројани дани. И здравствени и политички, а једино Жириновски има јаку странку, са инфраструктуром у свим крајевима Русије, која може успешно да преузме власт. Тада ћемо добити и јако упориште за борбу против Америке која је центар мондијализма.

Или наши пријатељи из Националног фронта Француске. Шта је све истрпео Жан Мари Ле Пен од тих истих мондијалиста? До нас су вести о њему и његовом фронту стизале само кроз извештаје о процесима који су против њега покренути али никада и пресуде које су редовно биле у његову корист. Нешто више сте могли да сазнате само из наших радикалских новина, из "Велике Србије". И његова странка расте, освајајући локалну власт, улазе у Европски парламент. У тај парламент улазе да би се борили против неприродног уједињавања Европе, уједињења у интересу трговаца, а не европских народа. Оваквим савезима већ смо нешто успели. Успели смо да колико-толико сачувамо српско-француско пријатељство које су социјалисти са обадве стране здушно настојали да униште.

Да се вратимо догађајима у Београду и већим градовима Србије. Рекосте да се нешто променило у писању штампе. Је ли то најјава скорог краја садашње власти?

Не. Ако се у медијима које контролише

левичарски режим и види по нека промена, у смислу да се спомену демонстрације, то је још увек далеко од праве демократизације. Више је улагивање режима западњацима у смислу: "Ево, видите да извештавамо", и сигурно ће се ти државни медији вратити на старо чим дође до попуштања затегнутости. Додуше, понеки уредник мисли да се обезбеди у случају промене власти али то се уклапа у ону већ споменућу причу о пацовима који напуштају брод.

У медијима које плаћа Америка а који тројку из "Заједно" само што не прате и у клозет, промене су на још горе. Те новине су пуне извештаја који почињу са: "Београђани су јуче... Београђани су опколили, заобишли кордон..." Као да нам није доста подела, сада су измислили још једну - на грађане и сељаке. И у њима се намерно неправилно коалиција "Заједно" назива - опозицијом, као да су само њих троје опозиција, као да у опозицији није и Српска радикална странка. Срачунато присвајање назива "опозиција" није случајно, све је то психолошки удар на читаоца, баш као из уџбеника за вођење специјалног рата.

Има и радикала који се не слажу са вашим размишљањима, који су тражили акцију, који су због тога напустили ваше редове. Како то коментаришете?

Тако су показали да их Бог није дао за политичаре, јер у политици је основно не трчати пред руду. Ако су неки од њих и кренули за емоцијама, да се што пре обрачунају са комунистима, значи и да нису зрели да даље остану у једној политичкој странци као што је наша. Свима онима који хоће да се обрачунају на улицама са комунистима ваљда је јасно да то неће моћи без крви и да на тај начин само комунистима гурају аргументе у руке. Ево, после позива Данице Драшковић на бомбе и атентате, комунисти су си већ два пута подметнули бомбу. Сами себи, као што су се 1941. године пресвлачили у четнике. На тај начин мало по мало стварају атмосферу у којој ће бити "присиљени" да оштрије реагују против демонстраната. И ето проливане крви.

Наравно, осим ових условно речено "емотиваца", из наших редова су, под истим изговором, иступили и они који су лично били незадовољни својим неуспехом на протеклим изборима и сада покушавају да нешто уђаре од коалиције "Заједно".

Још нешто, врло важно, кад већ говоримо о демонстрацијама. Морам да споменем и полицајце. Нису они ништа мање Срби само зато што су сада иза штитова. Бар половина њих се не слаже са оним што ради Милошевић. И њима је тешко пала окупација Републике Српске Крајине јер су се и они за њу борили.

Све активности радикала се одигравају углавном у Земуну, јединој општини у којој су освојили власт. Овакву "гетоизацију" ваши противници из опозиције су склони да прогласе за кукавичлук. Ваш коментар?

Српски радикали су се плански сконцентрисали на Земун. Да Србији покажемо како би радикали владали кад дођу на власт у целој Србији. За нешто више од месец дана постигли смо ствари које стара гарнитура није могла или хтела - годинама. У прва три дана открили смо аферу у којој је украдено више од 100.000 немачких марака, подигнуте су кривичне пријаве против два лица и сада је на суду да спроведе закон. Смањили смо, у старту, трошкове општине за скоро два милиона динара, два милиона уштеде у само једној општини - замислите како би изгледала Србија да се све општине поведу за нашим примером. Још нисам чуо за тако нешто у општинама у којима је СПО или неко сличан, већ четири године на власти. Из земунске општине људи излазе расположени, пошто су зачас обавили оно по шта су дошли. Једино у Земуну председник општине прима грађане лично, до три ујутро знају да трају ови разговори. Некоме реши проблем, некоме не. Али, разговара са свима.

Што се тиче оне примедбе о кукавичлуку, ваљда знате где су били и ко су добровољци Српске радикалне странке. Ми нисмо ударили монопол на Равну Гору као Вук Драшковић, наши четници нису носили цвеће на споменик, носили су нешто друго на ратиштима широм српских земаља.

Наш председник др Војислав Шешељ када год је имао шта да каже против ове власти, то је и урадио - скресао им је у лице. Уместо њега нису ишли други у затвор, нису се ангажовали председници туђих земаља.

Сад би требало да изађемо на улице да некоме доказујемо да смо храбри. Не, ми смо то доказали тамо где је требало, немамо намеру да се доказујемо у Србији за коју смо гинули и за коју смо затварени. Сада нам је важније да у Земуну докажемо да знамо да радимо и покажемо народу да смо способни да управљамо.

На крају, остајете ли и даље изван ове гужве?

Наравно, шта имамо да тражимо у истој гомили са онима који позивају у помоћ оне који су бомбардовали нашу децу у Републици Српској? Испоставили би нам они рачун за ту помоћ. Рачун који би платио читав српски народ.

Па њихова је, Америчка, и ова пословица: "Бесплатан сир је само у мишоловци."

Огњен Михајловић

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ, главни и одговорни уредни: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић, редакција: Лазар Марјански, Сава Синадиновић, Стева Антонијевић.

Новине Велика Србија уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације Републике Србије под бројем 1104 од 5. јуна 1995. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се Велика Србија сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез и стопа од 3%. Адреса Пупинова 6, телефон 66-865. Рукописи се не враћају.